

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-83/11

**Priština
1. septembar 2011. godine**

U postupku

V.Š.

Podnosilac zahteva/Podnosilac žalbe

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova sastavljeno od predsedavajućeg sudije Antoinette Lepeltier-Durel, sudija Anne Kerber i Sylejman Nuredini, u žalbi na odluku KPCC/D/AR/101/2011 Komisije Kosovske Agencije za imovinu (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA49375), od dana 23. februara 2010. godine, nakon zasedanja održanog 1. septembra 2011. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Žalba uložena od strane V.Š. je odbijena kao neosnovana.
- 2- Odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/AR/101/2011, od dana 23 februara 2011 godine, u delu koji se odnosi na zahtev upisan pod

brojem KPA49375, je potvrđena.

- 3- Podnosilac žalbe treba platiti troškove postupka određene u iznosu od € 330 (€ trista trideset) u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema presude ili puetm prinudnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 29. novembra 2007. godine, V.Š., u svojstvu člana domaćinstva u ime njegovog pokojnog strica, je podneo zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) , kojim je tražio da se on prizna kao vlasnik imovine koja se nalazi u Srbici, u Leoncini, parcela br. 812, pašnjak četvrte klase u površini od 4 ha 94 ar 65 m². Dalje, podnosilac zahteva je tražio naknadu za neovlašćeno korišćenje imovine. Zahtev je upisan pod brojem KPA49375.

Podnosilac zahteva je naveo da je parcela pripadala njegovom pokojnom stricu I.Š. te i da je on nasledio istu. On je naveo da je imovina izgubljena dana 14. juna 1999. godine.

Kako bi podržao svoj imovinski zahtev, podnosilac zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenta:

- Kopiju posedovnog lista br. 112, izdat dana 8. novembra 1999. godine, od strane Kancelarije za nepokretnu imovinu i katastar Srbije, koji navodi da je parcela br. 812 bila u posedu I.(M.)Š.;
- Izvod iz matične knjige umrlih, izdat od srane Opštine Istog dana 3. decembra 1996. godine, koji potvrđuje da je Đ.Š. (ime oce M.Š.) preminuo dana 20. novembra 1996. godine.

Posedovni list je verifikovan od strane službenika KAI. Na zahtev KAI, podnosilac zahteva se složio da dostavi izvod iz matične knjige umrlih nosioca imovinskog prava (I.(M.)Š.) i punomoćje mogućih naslednika. On je naveo da nije pokrenut ostavinski postupak. Iako je podnosiocu žalbe je dat vremenski rok od trideset prvog puta 24. novembra 2008. godine, onda 18. februara 2009. godine i ponovo 3. avgusta 2009 godine (ovog puta je takođe bio obavešten da se njegov zahtev može odbiti ako ne dostavi ova dokumenat). On nije dostavio KAI dodatna dokumenat samo je objasnio da nije siguran kada je preminuo I.Š.. On je mislio da je on preminuo 1969. godine.

Dana 23. februara 2011. godine, Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) je odbila zahtev pošto podnosilac zahteva nije član domaćinstva nosioca imovinskog prava te i da nije prikazao njegovo ovlašćenje da deluje u ime nosioca imovinskog prava ili člana domaćinstva putem valjanog punomoćja (KPCC/D/AR/101/2011, vidi br. 33).

Odluka je uručena ćerki podnosioca zahteva, R.R., dana 22. june 2011. godine.

Istog dana, podnosilac zahteva (u daljem tekstu: podnosilac žalbe) je uložio žalbu Vrhovnom sudu. Kako bi dokazao svoje srodstvo sa nosiocem imovinskog prava, I.Š., on je dostavio sledeća dokumenta:

- Izvod iz matične knjige umrlih I.Š., izdat od strane Republike Srbije, Opštine Istok, dana 28. januara 2011. godine, koji pokazuje da je I.Š. preminuo dana 5. marta 1969. godine,
- Gore navedeni Izvod iz matične knjige umrlih Đ.Š., izdat od strane Opštine Istok dana 3. decembra 1996. godine,
- Izvod iz matične knjige rođenih V.Š., izdat dana 30. avgusta 2007. godine, od strane Republike Srbije za Opštinu Srbica, koji pokazuje da je V.Š., od oca Đ.Š., rođen dana 20. februara 1945. godine u Belici.

Podnosilac žalbe je naveo da su I.Š. i njegov brat Đ.Š. živeli zajedno u domaćinstvu. Nakon što su oni preminuli, nije bilo deobe imovine. Međutim, jedan od Đ. naslednika (napomena suda: moguće podnosilac žalbe, dopis nije jasan) je koristio deo imovine bez ikakve prepreke i ograničenja sve do 1999. godine.

Podnosilac žalbe je tražio da se prihvati zahtev, te i da se imovina stavi pod zaštitom KAI te da pozitivno odluči po zahtevu.

Pravno obrazloženje:

Žalba dozvoljena, ali neosnovana.

Žalba je dozvoljena. Uložena je u određenom vremenskom roku. Odluka je uručena žaliocu, koji je bio zastupan od strane njegove ćerke R.R., dana 22. juna 2011. godine. Žalba je uložena istog dana, što znači u roku od 30 (trideset) dana predviđenim odeljkom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50,

zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Međutim, žalba je neosnovana.

1. Podnosilac žalbe nema pravo da zastupa njegovog strica u postupku pred Vrhovnim sudom u svojstvu člana domaćinstva.

U smislu odeljka 5.2 UNMIK Administrativnog naređenja (AN) zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, *“kada fizičko lice nije u mogućnosti da podnese zahtev, zahtev može da podnese član porodice tog lica”*. Prema odeljku 1 AN, *“član domaćinstva”* označava: *“supružnika, decu (rođenu u braku ili usvojenu) i druga lica koje je nosilac imovinskog prava dužan da izdržava u skladu sa važećim zakonom, ili lica koja su obavezna da izdržavaju nosioca imovinskog prava u skladu sa važećim zakonom”*. Nećak nije među ovim licima.

2. Podnosilac žalbe izjavljuje da je on postao vlasnik imovine u sporu.
 - a. On međutim, nije dostavio nikakav dokaz kako bi dokazao da je on naslednik I.Š.. On nije obavio odgovarajući ostavinski postupak te s toga nije u mogućnosti da dostavi bilo kakav dokumenat koji bi dokazao da je on njegov naslednik. Dodatne činjenice koje je dostavio (po prvi put) Vrhovnom sudu nisu dokazi da je podnosilac žalbe naslednik I.Š.. Nema nikakvog efekta na njegovoj poziciji navodnog naslednika njegovog strica bez obzira na to da li su njegov stric i otac živeli u zajedničkom domaćinstvu. Isto se odnosi na činjenicu da je deo imovine bio korišćen od strane Đ.Š. (koji je preminuo 1996. godine) ili jednog od njegovih naslednika do 1999. godine. Ove navedene okolnosti ne impliciraju da je podnosilac žalbe bio naslednik I.Š..
 - b. Sud takođe ne nalazi da je podnosilac žalbe nasledio parcelu od njegovog oca, Đ.Š.. Na osnovu okolnosti predstavljenih od strane podnosioca zahteva, ovo bi bilo u slučaju da je Đ.Š. nasledio parcelu ili je stekao vlasništvo nad parcelom na osnovu održaja. Podnosilac zahteva izričito ne navodi da je njegov otac nasledio parcele. Podnosilac zahteva takođe ne daje bilo kakvu činjenicu iz koje bi se zaključilo da je njegov otac nasledio parcelu. Činjenica da su njegov stric i otac živeli u zajedničkom domaćinstvu ne pruža dokaz da je Đ.Š. naslednik I.Š..

Podnosilac žalbe takođe nije dostavio dovoljno činjenica kako bi se zaključilo da je Đ.Š. stekao svojину parcele na osnovu održaja. Pa čak i ako je Đ.Š. koristio „deo imovine“ nesumnjivo sve do njegove smrti do 1996. godine (podnesak podnosioca zahteva prilično nije preciziran), me može se zaključiti da je „deo imovine“ tačno parcela br. 812. S toga, sud ne može naći da je Đ.Š. stekao vlasništvo nad parcelom te i da je podnosilac žalbe dalje nasledio istu.

- c. Na kraju, ne može se zaključiti da je podnosilac žalbe stekao vlasništvo nad parcelom na osnovu održaja. Kao što je gore navedeno, korišćeni deo imovine nije dovoljno opisano kako bi se zaključilo da je podnosilac žalbe koristio parcelu br. 812 od 1964. godine (godina smrti I.Š.) do 1999. godine.

Iz ovih razloga, žalba se treba odbiti kao neosnovana i treba se potvrditi odluka KKAI u delu koji se odnosi na ovaj zahtev.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom.

Međutim, isti izuzetci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom.

Kao posledica, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Pola tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu može razumno oceniti između € 50.000: € 300 (50 + 0,5% of 50.000).

Ove sudske takse će snositi podnosilac žalbe pošto je izgubio slučaj. Prema članu 45.1 Zakona u sudskim taksama, završni rok za plaćanje novčane kazne sa boravkom ili prebivalištem na Kosovu je 15 (petnaest) dana. Ako podnosilac žalbe ne plati novčanu kaznu u određenom vremenskom roku,

novčana kazna će se prisilno prikupiti te će se odrediti kazna podnosiocu žalbe (član 47.3 i 4 Zakona o sudskim taksama).

Pravni savet:

Prema članu 13.6 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-79, ova presuda je završna i važna te se ne može osporiti putem redovnih ili neredovnih lekova.

Podpisano od strane: Antoinette Lepeltier-Durel, EULEX Predsedavajući sudija

Podpisano od strane: Anne Kerber, EULEX sudija

Podpisano od strane: Sylejman Nuredini, sudija

Podpisano od strane: Urs Nufer, EULEX registrar